

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES,
COMMERCE EXTERIEUR
ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 2003 — 1042

[C — 2003/15012]

9 JANVIER 2003. — Loi portant assentiment au Traité d'entraide judiciaire en matière pénale entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement du Canada, signé à Bruxelles le 11 janvier 1996 (1) (2)

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2. Le Traité d'entraide judiciaire en matière pénale entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement du Canada, signé à Bruxelles le 11 janvier 1996, sortira son plein et entier effet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 9 janvier 2003.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
L. MICHEL

Le Ministre de la Justice,
M. VERWILGHEN

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,
M. VERWILGHEN

Notes

(1) *Session 2001-2002.*

Sénat.

Documents

2001-2003 Projet de loi déposé le 20 août 2002, n° 2-1266/1.

2002-2003 Rapport, n° 2-1266/2

Annales parlementaires

2002-2003 Discussion, séance du 24 octobre 2002.

2002-2003 Vote, séance du 24 octobre 2002.

Chambre

Documents

2002-2003 Projet transmis par le Sénat, n° 50-2097/1

2002-2003 Texte adopté en séance plénière et soumis à la sanction royale, n° 50-2097/2.

Annales parlementaires

2002-2003 Discussion, séance du 14 novembre 2002.

2002-2003 Vote, séance du 14 novembre 2002.

(2) Le Traité entre en vigueur le 1er avril 2003.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN,
BUITENLANDSE HANDEL
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 2003 — 1042

[C — 2003/15012]

9 JANUARI 2003. — Wet houdende instemming met het Verdrag inzake rechtshulp in strafzaken tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Canada, ondertekend te Brussel op 11 januari 1996 (1) (2)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. Het Verdrag inzake rechtshulp in strafzaken tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Canada, ondertekend te Brussel op 11 januari 1996, zal volkomen gevolg hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 9 januari 2003.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
L. MICHEL

De Minister van Justitie,
M. VERWILGHEN

Met 's Lands zegel gezegd :

De Minister van Justitie,
M. VERWILGHEN

Nota's

(1) *Zitting 2001-2002.*

Senaat.

Documenten

2001-2002 Ontwerp van wet ingediend op 20 augustus 2002, nr. 2-1266/1.

2002-2003 Verslag, nr. 2-1266/2.

Parlementaire Handelingen

2002-2003 Bespreking, vergadering van 24 oktober 2002.

2002-2003 Stemming, vergadering van 24 oktober 2002.

Kamer

Documenten

2002-2003 Tekst overgezonden door de Senaat, nr. 50-2097/1

2002-2003 Tekst aangenomen in plenaire vergadering en aan de Koning ter bekrachtiging voorgelegd, nr. 50-2097/2

Parlementaire Handelingen

2002-2003 Bespreking, vergadering van 14 november 2002.

2002-2003 Stemming, vergadering van 14 november 2002.

(2) Dit Verdrag treedt op 1 april 2003 in werking.

TRAITE D'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIERE PENALE ENTRE
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE ET LE
GOUVERNEMENT DU CANADA

Le Gouvernement du Royaume de Belgique

et

Le Gouvernement du Canada,

Désireux de rendre plus efficace la recherche, la poursuite et la répression de la criminalité dans les deux pays par la coopération et l'entraide judiciaire en matière pénale,

Sont convenus de ce qui suit :

PARTIE Ire. — Dispositions générales

Article 1er

Obligation d'accorder l'entraide

(1) Les Etats contractants s'accordent, conformément aux dispositions du présent traité, l'entraide judiciaire en matière pénale la plus large possible.

(2) L'entraide judiciaire en matière pénale s'entend de toute aide donnée par l'Etat requis à l'égard des enquêtes et procédures menées dans l'Etat requérant portant sur une infraction établie par une loi en vigueur dans cet Etat et dont la répression est de la compétence de ses autorités judiciaires.

(3) L'entraide vise :

a) la localisation de personnes et d'objets, y compris leur identification;

b) la remise de documents, y compris d'actes de convocation;

c) la transmission d'informations, de documents ou d'autres dossiers, y compris d'extraits des casiers judiciaires, de dossiers judiciaires ou gouvernementaux;

d) la transmission de biens, y compris le prêt de pièces à conviction;

e) la prise de témoignages et de dépositions;

f) la perquisition et la saisie;

g) l'assistance en vue de la comparution des personnes détenues ou non, afin qu'elles témoignent ou aident à des enquêtes;

h) les mesures en vue de localiser, bloquer et confisquer les produits de la criminalité; et

i) toute autre forme d'entraide conforme aux objets du présent traité.

Article 2

Exécution des demandes

(1) Les demandes d'entraide sont exécutées promptement, conformément au droit de l'Etat requis et, dans la mesure où cela n'est pas incompatible avec ce droit, de la manière exprimée par l'Etat requérant.

(2) Sur demande, l'Etat requis informe l'Etat requérant de la date et du lieu d'exécution de la demande d'entraide.

Article 3

Limites de l'entraide

(1) L'entraide peut être refusée si l'Etat estime que l'exécution de la demande porterait atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public ou à un autre de ses intérêts fondamentaux.

(2) L'entraide peut être différée si l'exécution de la demande a pour effet de gêner une enquête ou une poursuite en cours dans l'Etat requis.

(3) L'entraide peut être refusée si la demande est relative à une infraction politique, à l'exclusion des infractions que les Etats contractants ont la faculté de ne pas considérer comme politiques aux termes de tout autre accord international auquel ils sont partie.

VERDRAG INZAKE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN TUSSEN DE
REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË EN DE REGERING
VAN CANADA

De Regering van het Koninkrijk België

en

De Regering van Canada,

Geleid door de wens de doeltreffendheid van de opsporing, de vervolging en de bestrafing van misdrijven in beide landen te verhogen door onderlinge samenwerking en rechtshulp in strafzaken,

Zijn overeengekomen als volgt :

DEEL I. — Algemene bepalingen

Artikel 1

Verplichting tot rechtshulp

(1) De Verdragsluitende Staten verlenen elkaar, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, rechtshulp in strafzaken in de ruimste zin.

(2) Onder rechtshulp in strafzaken wordt enige hulp verstaan die de aangezochte Staat verleent in verband met onderzoeken en procedures welke in de verzoekende Staat worden gevoerd betreffende een misdrijf vastgesteld bij een in die Staat geldende wet, en waarvan de bestrafing tot de bevoegdheid van de rechterlijke overheden van die Staat behoort.

(3) De rechtshulp heeft betrekking op :

a) de lokalisatie van personen en voorwerpen, daaronder begrepen de identificatie ervan;

b) de mededeling van stukken daaronder begrepen, de aktes van oproeping;

c) de mededeling van inlichtingen, documenten of andere dossiers, daaronder begrepen uittreksels uit de strafregisters, uit gerechtelijke dossiers en uit regeringsdossiers;

d) de verzending van goederen, daaronder begrepen de uitlening van overtuigingsstukken;

e) de afneming van getuigenissen en verklaringen;

f) huiszoekingen en inbeslagnemingen;

g) bijstandsverlening met het oog op de verschijning van al dan niet gedetineerde personen, teneinde hen getuigenis te laten afleggen of hulp te laten verlenen bij onderzoeken;

h) maatregelen met het oog op de lokalisatie, de blokkering en de verbeurdverklaring van opbrengsten van misdrijven; en

i) iedere ander vorm van rechtshulp in overeenstemming met de doeleinden van dit Verdrag.

Artikel 2

Tenuitvoerlegging van de verzoeken

(1) De verzoeken tot rechtshulp worden onverwijld ten uitvoer gelegd, overeenkomstig het recht van de aangezochte Staat en, voorzover zulks niet onvereenigbaar is met dit recht, op de wijze bepaald door de verzoekende Staat.

(2) Op verzoek stelt de aangezochte Staat de verzoekende Staat in kennis van de datum en van de plaats van tenuitvoerlegging van het verzoek tot rechtshulp.

Artikel 3

Beperkingen van de rechtshulp

(1) De rechtshulp kan worden geweigerd indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de tenuitvoerlegging van het verzoek afbreuk doet aan zijn soevereiniteit, aan zijn veiligheid, aan zijn openbare orde of aan zijn andere wezenlijke belangen.

(2) De rechtshulp kan worden uitgesteld ingeval de tenuitvoerlegging van een verzoek leidt tot belemmering van een onderzoek of van een vervolging die in de aangezochte Staat aan de gang is.

(3) De rechtshulp kan worden geweigerd indien het verzoek betrekking heeft op een politiek misdrijf, met uitsluiting van de misdrijven die de Verdragsluitende Staten naar luid van enig ander internationaal Verdrag of enige andere Overeenkomst waarbij zij partij zijn, als niet politiek kunnen beschouwen.

(4) Avant de refuser de faire droit à la demande d'entraide ou d'en différer l'exécution, l'Etat requis, après consultation avec l'Etat requérant dans les cas qui s'y prêtent, détermine si l'entraide peut être accordée aux conditions qu'il estime nécessaire. Si l'Etat requérant accepte l'entraide sous ces conditions, il s'engage à les respecter.

(5) L'Etat requis informe aussi rapidement que possible l'Etat requérant de sa décision de refus ou d'ajournement et en fournit les motifs.

PARTIE II. — Dispositions particulières

Article 4

Recherche ou identification de personnes ou d'objets

Les autorités compétentes de l'Etat requis prennent toutes les mesures nécessaires pour tenter de trouver et d'identifier les personnes ou les objets visés par la demande.

Article 5

Remise de documents

(1) L'Etat requis procède à la remise des actes de procédure et de tout document transmis à cet effet. Cette remise peut être effectuée par simple transmission de l'acte ou du document au destinataire. Si l'Etat requérant le demande expressément, l'Etat requis effectue la remise dans une des formes prévues par sa législation pour les significations analogues ou une des formes spéciales compatible avec cette législation.

(2) L'Etat requérant transmet la demande de remise d'un document se rapportant à une réponse ou à une comparution dans l'Etat requérant dans un délai raisonnable avant la date prévue pour la réponse ou la comparution.

(3) L'Etat requis renvoie, comme preuve de la remise, un récépissé daté et signé par le destinataire ou une déclaration signée par l'agent qui a fait la remise constatant la forme et la date de la remise.

Article 6

Transmission d'objets et de documents

(1) Lorsque la demande d'entraide porte sur la transmission de dossiers et de documents, l'Etat requis peut remettre des copies certifiées conformes de ces dossiers et documents, à moins que l'Etat requérant ne demande expressément les originaux.

(2) Les dossiers ou documents originaux ou objets transmis à l'Etat requérant sont retournés à l'Etat requis dans les meilleurs délais à la demande de ce dernier.

(3) Dans la mesure où cela n'est pas incompatible avec le droit de l'Etat requis et sur demande expresse de l'Etat requérant, les dossiers, les documents ou les objets sont transmis suivant la forme ou accompagnés par les certificats requis par l'Etat requérant aux fins qu'ils soient admissibles en preuve en vertu de son droit.

Article 7

Transmission des informations, dossiers et objets en possession d'administration ou d'organismes gouvernementaux

(1) L'Etat requis fournit toute information et tous objets, y compris les documents ou dossiers, en possession d'une administration ou d'un organisme gouvernemental et qui sont accessibles au public.

(2) L'Etat requis peut fournir toute information et tous objets, y compris les documents ou dossiers, en possession d'une administration ou d'un organisme gouvernemental et qui ne sont pas accessibles au public, dans la même mesure et aux mêmes conditions que celles applicables à ses propres autorités judiciaires ou celles chargées de l'application de la loi.

(3) Le paragraphe (2) est applicable aux casiers judiciaires et dossiers judiciaires.

(4) Alvorens het verzoek tot rechtshulp te weigeren of de tenuitvoerlegging ervan uit te stellen, bepaalt de aangezochte Staat, na overleg met de verzoekende Staat, in de gevallen die zich daartoe lenen, of de rechtshulp kan worden verleend onder de voorwaarden die hij noodzakelijk acht. Indien de verzoekende Staat de rechtshulp onder deze voorwaarden aanvaardt, verbindt hij zich ertoe die voorwaarden in acht te nemen.

(5) De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk in kennis van zijn beslissing tot weigering of tot uitstel van tenuitvoerlegging en deelt tevens de redenen van die beslissing mede.

DEEL II. — Bijzondere bepalingen

Artikel 4

Opsporing en identificatie van personen of voorwerpen

De bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat treffen de nodige maatregelen om de personen of voorwerpen bedoeld in het verzoek, trachten terug te vinden en te identificeren.

Artikel 5

Mededeling van stukken

(1) De aangezochte Staat deelt de akten van rechtspleging mede, alsmede alle daartoe overgezonden stukken. De mededeling kan geschieden door middel van eenvoudige toezending van de akte of het stuk aan de geadresseerde. Indien de verzoekende Staat hierom uitdrukkelijk verzoekt, verricht de aangezochte Staat de mededeling in een van de vormen bepaald in zijn wetgeving voor gelijkaardige betekeningen of in een van de bijzondere vormen verenigbaar met deze wetgeving.

(2) De verzoekende Staat zendt het verzoek tot mededeling van een stuk betreffende een antwoord of een verschijning in de verzoekende Staat over binnen een redelijke termijn vóór de datum die voor het antwoord of de verschijning is vastgelegd.

(3) De aangezochte Staat zendt als bewijs van de mededeling een ontvangstbewijs terug, ondertekend en gedagtekend door de geadresseerde, of een verklaring ondertekend door de ambtenaar die de mededeling heeft gedaan, waarin vorm en datum ervan zijn vermeld.

Artikel 6

Overzending van voorwerpen en stukken

(1) Ingeval het verzoek tot rechtshulp betrekking heeft op de overzending van dossiers en stukken, kan de aangezochte Staat voor eensluidend verklaarde kopieën van deze dossiers en stukken overleggen, tenzij de verzoekende Staat uitdrukkelijk om de originele dossiers of stukken verzoekt.

(2) De originele dossiers of stukken, of de voorwerpen die aan de verzoekende Staat zijn overgezonden, worden, op verzoek van de aangezochte Staat, zo spoedig mogelijk aan deze laatste teruggezonden.

(3) Voorzover zulks niet onverenigbaar is met het recht van de aangezochte Staat en op uitdrukkelijk verzoek van de verzoekende Staat, worden de dossiers, de stukken en de voorwerpen overgezonden volgens de vormvereisten of vergezeld van de door de verzoekende Staat vereiste getuigschriften teneinde krachtens zijn recht toelaatbaar te zijn als bewijs.

Artikel 7

Overzending van inlichtingen en stukken, en overlegging van voorwerpen in het bezit van overheidsbesturen of instellingen

(1) De aangezochte Staat verstrekt alle inlichtingen en voorwerpen, daaronder begrepen stukken en dossiers, die in het bezit zijn van een overheidsbestuur of -instelling en welke voor het publiek toegankelijk zijn;

(2) De aangezochte Staat kan alle inlichtingen en voorwerpen, daaronder begrepen stukken en dossiers, verstrekken die in het bezit zijn van een overheidsbestuur of -instelling en niet voor het publiek toegankelijk zijn, zulks in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als die welke van toepassing zijn op zijn eigen rechterlijke overheden of op overheden belast met de toepassing van de wet.

(3) Paragraaf (2) is van toepassing op de strafregisters en op de gerechtelijke dossiers.

Article 8

Présence des intéressés aux procédures dans l'Etat requis

(1) Une personne dont l'Etat requérant demande le témoignage ou la production de documents, dossiers ou autres objets dans l'Etat requis est, si nécessaire, citée à comparaître ou témoigner ou produire de tels documents, dossiers et autres objets, conformément aux exigences de la loi de l'Etat requis.

(2) L'autorité compétente de l'Etat requis peut, dans la mesure où cela n'est pas incompatible avec son droit, autoriser les juges, les autorités compétentes de l'Etat requérant et les autres personnes intéressées dans l'enquête ou dans les procédures et mentionnées dans la demande à assister à l'exécution de la demande et à participer aux procédures dans l'Etat requis.

(3) Le droit de participer aux procédures comprend le droit pour toute personne présente de poser des questions selon la procédure applicable dans l'Etat requis. L'autorité compétente de l'Etat requis peut, dans la mesure où cela n'est pas incompatible avec son droit, autoriser l'utilisation de formes et modalités prévues par le droit de l'Etat requérant, notamment la transcription littérale des procédures, et nécessaires pour l'admissibilité de la preuve dans l'Etat requérant.

Article 9

Présence de personnes dans l'Etat requérant en vue de témoigner ou aider à une enquête

L'Etat requis, à la demande de l'Etat requérant, invite toute personne à venir en aide à une enquête ou à comparaître comme témoin et cherche à obtenir sa collaboration à cette fin. Cette personne est en outre informée des frais remboursables et des indemnités qui lui seront versées. Si la personne le demande, l'Etat requérant peut lui verser une avance sur les frais de voyage et de séjour. Cette avance peut lui être versée par l'Ambassade de cet Etat dans l'Etat requis.

Article 10

Perquisitions et saisies

(1) Dans la mesure permise par sa législation, l'Etat requis donne suite à une demande de perquisition ou de saisie.

(2) L'autorité compétente qui a exécuté une demande de perquisition ou de saisie fournit tous les renseignements que peut exiger l'Etat requérant concernant entre autres l'identité, la condition, l'intégrité et la continuité de la possession des documents, dossiers ou biens qui ont été saisis ainsi que les circonstances de la saisie.

(3) L'Etat requérant se conforme à toutes conditions imposées par l'Etat requis relativement à tous les documents, dossiers ou biens saisis pouvant lui être remis.

Article 11

Transfèrement vers l'Etat requérant de personnes détenues en vue de témoigner ou d'aider à une enquête dans l'Etat requérant

(1) A la demande de l'Etat requérant, une personne détenue dans l'Etat requis peut être transférée temporairement dans l'Etat requérant en vue d'aider à des enquêtes ou de témoigner dans des procédures, pourvu qu'elle y consente.

(2) Tant que la personne transférée doit demeurer en détention aux termes du droit de l'Etat requis, l'Etat requérant garde cette personne en détention et la remet à l'Etat requis suite à l'exécution de la demande.

(3) Si la peine infligée à la personne transférée prend fin ou si l'Etat requis informe l'Etat requérant que cette personne n'a plus à être détenue, celle-ci est remise en liberté et est considérée comme une personne dont la présence a été obtenue dans l'Etat requérant suite à une demande à cet effet.

Artikel 8

Aanwezigheid van de betrokkenen bij de rechtsplegingen in de aangezochte Staat

(1) Een persoon van wie de verzoekende Staat vraagt dat hij getuigenis aflegt of stukken, dossiers of andere voorwerpen overlegt in de aangezochte Staat, wordt indien nodig gedagvaard om te verschijnen, om te getuigen of om deregelijke stukken, dossiers en andere voorwerpen over te leggen overeenkomstig de vereisten van de wet van de aangezochte Staat.

(2) De bevoegde overheid van de aangezochte Staat kan, voorzover zulks niet onverenigbaar is met het recht van die Staat, toestaan dat de rechters, de bevoegde overheden van de verzoekende Staat en de andere personen die betrokken zijn bij het onderzoek of bij de rechtspleging, en die vermeld zijn in het verzoek, aanwezig zijn bij de tenuitvoerlegging van het verzoek en deelnemen aan de rechtspleging in de aangezochte Staat.

(3) Het recht om deel te nemen aan de rechtspleging omvat het recht voor iedere aanwezige persoon om vragen te stellen volgens de procedure die van toepassing is in de aangezochte Staat. De bevoegde overheid van de aangezochte Staat kan, voorzover zulks niet onverenigbaar is met het recht van die Staat, het gebruik van vormen en modaliteiten toestaan die zijn bepaald in het recht van de verzoekende Staat en die noodzakelijk zijn voor de toelaatbaarheid van het bewijs in de verzoekende Staat, inzonderheid de letterlijke overschrijving van de procedures.

Artikel 9

Aanwezigheid van personen in de verzoekende Staat met het oog op het afleggen van een getuigenis of het verstrekken van hulp bij een onderzoek

De aangezochte Staat vraagt aan een ieder, op verzoek van de verzoekende Staat, hulp te verlenen bij een onderzoek of te verschijnen als getuige en poogt daartoe zijn medewerking te verkrijgen. Deze personen wordt bovendien op de hoogte gesteld van de terugbetaalbare kosten en van de vergoeding die hem zullen worden uitgekeerd. Ingeval betrokkene daarom verzoekt, kan de verzoekende Staat hem een voorschot betalen op reis- en verblijfkosten. Dit voorschot kan hem worden betaald door de ambassade van deze laatste Staat in de aangezochte Staat.

Artikel 10

Huiszoekingen en inbeslagnemingen

(1) De aangezochte Staat geeft, voorzover zijn wetgeving zulks toestaat, gevolg aan een verzoek tot huiszoeking of tot inbeslagneming.

(2) De bevoegde overheid die een verzoek tot huiszoeking of inbeslagneming ten uitvoer heeft gelegd, verstrekt alle inlichtingen waarom de verzoekende Staat eventueel verzoekt, onder meer in verband met de identiteit, de staat en de integriteit van de in beslag genomen stukken, dossiers of goederen en betreffende de continuïteit van bezit, alsmede inzake de omstandigheden van de inbeslagneming.

(3) De verzoekende Staat neemt alle voorwaarden in acht die door de aangezochte Staat zijn opgelegd met betrekking tot de in beslag genomen stukken, dossiers of goederen die aan de verzoekende Staat kunnen worden meegedeeld.

Artikel 11

Overbrenging naar de verzoekende Staat van gedetineerde personen met het oog op het afleggen van een getuigenis of het verlenen van hulp bij een onderzoek in de verzoekende Staat

(1) Op verzoek van de verzoekende Staat kan een persoon die in de aangezochte Staat wordt gedetineerd, tijdelijk naar de verzoekende Staat worden overgebracht teneinde hulp te verlenen bij een onderzoek of een getuigenis af te leggen in een bepaalde procedure, zulks op voorwaarde dat deze persoon daarmee instemt.

(2) Zolang de overgebrachte persoon overeenkomstig de wet van de aangezochte Staat gedetineerd moet blijven, houdt de verzoekende Staat deze persoon in hechtenis en levert hem na tenuitvoerlegging van het verzoek terug over aan de aangezochte Staat.

(3) Indien de straf opgelegd aan de overgebrachte persoon een einde neemt of indien de aangezochte Staat te verzoekende Staat ervan in kennis stelt dat die persoon niet meer in hechtenis moet worden gehouden, wordt hij in vrijheid gesteld en beschouwd als een persoon van wie de aanwezigheid in de verzoekende Staat het gevolg is van een daartoe gedaan verzoek.

Article 12

Sauf-conduit

(1) Sauf la détention prévue à l'article 11 (2), toute personne se rendant dans l'Etat requérant suite à une demande à cet effet aux termes des articles 9 ou 11 ne peut y être ni poursuivie ni détenue ni être soumise à aucune restriction de sa liberté individuelle dans cet Etat pour des faits ou condamnations antérieurs à son départ de l'Etat requis, ni être tenue de témoigner dans aucune procédure autre que celle se rapportant à la demande.

(2) Le paragraphe (1) du présent article cesse de s'appliquer lorsque la personne, libre de partir, n'a pas quitté l'Etat requérant dans les 30 jours après avoir été officiellement avisée que sa présence n'était plus requise ou si, l'ayant quitté, elle y est volontairement retournée.

(3) Toute personne faisant défaut de comparaître dans l'Etat requérant ne peut être soumise à aucune sanction ou mesure de contrainte dans l'Etat requis.

Article 13

Produits de la criminalité

(1) Dans les limites permises par son droit interne, l'Etat requis s'engage, sur demande, à accorder l'aide visant à :

- a) procéder à la localisation, à la recherche, au blocage, à la saisie et à la confiscation des produits d'infractions; et
- b) assurer la restitution de leurs biens aux victimes d'une infraction.

(2) L'Etat requérant l'entraide décrite au paragraphe (1) a), informe l'Etat requis des motifs qui lui font croire que le produit d'une infraction se trouve dans l'Etat requis. L'Etat requis apprécie la suite à donner à cette information et fait connaître dès que possible les mesures prises.

(3) L'Etat requis décide, conformément à son droit, après conclusion avec l'Etat requérant, du partage avec ce dernier du produit d'une infraction ayant été confisqué suite à une demande d'entraide présentée aux termes du paragraphe (1) a).

TITRE III. — Procédure

Article 14

Contenu des demandes

(1) Dans tous les cas, les demandes d'entraide contiennent les renseignements suivants :

- a) l'autorité compétente qui conduit l'enquête ou la procédure se rapportant à la demande;
- b) une description de la nature de l'enquête ou des procédures, un exposé des faits pertinents et une copie ou un exposé des lois applicables;
- c) le motif de la demande et la nature de l'entraide recherchée; et
- d) une indication du délai d'exécution souhaité.

(2) Dans les cas qui suivent, les demandes contiennent les renseignements suivants :

a) lorsqu'il s'agit d'une demande de prise de témoignage ou de perquisition et saisie, les raisons qui donnent lieu de croire que des éléments de preuve se trouvent sur le territoire de l'Etat requis;

b) lorsqu'il s'agit d'une demande de prise de témoignage, des précisions sur la nécessité d'obtenir des déclarations sous serment ou affirmation solennelle et une description du sujet sur lequel le témoignage ou la déclaration doit porter;

c) lorsqu'il s'agit d'une demande de prêt de pièces à conviction, l'autorité qui en aura la garde, le lieu où les pièces seront acheminées, les examens auxquels elles pourront être soumises et la date à laquelle elles seront renvoyées; et

d) lorsqu'il s'agit d'une demande se rapportant à la mise à la disposition de l'Etat requérant de détenus, l'autorité qui assurera la garde au cours du transfèrement, le lieu où le détenu sera transféré et la date de son retour.

Si les renseignements prévus aux alinéas c) et d) ne sont pas contenus dans la demande, ils sont transmis ultérieurement le plus rapidement possible.

Artikel 12

Vrijgeleide

(1) Behalve het geval van de hechtenis bedoeld in artikel 11 (2), kan geen enkele persoon die zich naar de verzoekende Staat begeeft ingevolge een overeenkomstig artikel 9 of 11 daartoe gedaan verzoek, in deze Staat worden vervolgd, in hechtenis gehouden of aan enige andere vrijheidsbeperking worden onderworpen wegens feiten of veroordelingen die voorafgingen aan het verlaten van de aangezochte Staat, noch worden verplicht te getuigen in enige andere procedure dan die waarop het verzoek betrekking heeft.

(2) Paragraaf (1) van dit artikel is niet meer van toepassing wanneer betrokkene, indien hij de vrijheid had de verzoekende Staat te verlaten, zulks niet heeft gedaan binnen 30 dagen nadat hij officieel ervan in kennis is gesteld dat zijn aanwezigheid niet langer vereist is of indien hij, na deze Staat te hebben verlaten, er vrijwillig is teruggekeerd.

(3) Personen die niet verschijnen in de verzoekende Staat, kunnen in de aangezochte Staat niet aan enige straf of dwangmaatregel worden onderworpen.

Artikel 13

Opbrengsten van misdrijven

(1) Voorzover zijn intern recht zulks toestaat, verbindt de aangezochte Staat zich ertoe op verzoek hulp toe te kennen teneinde :

- a) de opbrengsten van misdrijven te lokaliseren, op te sporen, te blokkeren, in beslag te nemen en verbeurd te verklaren;
- b) ervoor te zorgen dat de slachtoffers van een misdrijf terug in het bezit van hun goederen worden gesteld.

(2) De Staat die redenen heeft om aan te nemen dat zich in een andere Staat opbrengsten van misdrijven bevinden, richt aan deze laatste Staat een verzoek tot rechtshulp zoals omschreven in paragraaf (1) a) en stelt die Staat in kennis van de redenen die ertoe aanleiding geven te veronderstellen dat zich in de aangezochte Staat dergelijke opbrengsten bevinden. De aangezochte Staat oordeelt welk gevolg aan deze informatie moet worden gegeven en laat zo spoedig mogelijk weten welke maatregelen zijn getroffen.

(3) Na overleg met de verzoekende Staat beslist de aangezochte Staat overeenkomstig zijn recht over de verdeling van de opbrengst van een misdrijf die ten gevolge van een krachtens paragraaf (1) a) gedaan verzoek tot rechtshulp verbeurd is verklaard.

TITEL III. — Procedure

Artikel 14

Inhoud van de verzoeken

(1) De verzoeken tot rechtshulp moeten in elk geval de volgende gegevens bevatten :

- a) de bevoegde overheid die het onderzoek of de procedure waarop het verzoek betrekking heeft, leidt;
- b) een omschrijving van de aard van het onderzoek of van de procedures, een uiteenzetting van de terzake dienende feiten en een kopie of een uiteenzetting van de wetten die van toepassing zijn;
- c) de reden voor het verzoek en de aard van de gewenste rechtshulp;
- d) een vermelding van de gewenste termijn van tenuitvoerlegging.

(2) In de volgende gevallen moeten de verzoeken de volgende gegevens bevatten :

a) ingeval het gaat om een verzoek tot afneming van een getuigenis of tot verrichting van een huiszoeking en inbeslagneming, de redenen die ertoe aanleiding geven te veronderstellen dat zich op het grondgebied van de aangezochte Staat bewijsmateriaal bevindt;

b) ingeval het gaat om een verzoek tot afneming van een getuigenis, nadere gegevens omtrent de noodzaak een verklaring onder eed of een plechtige verklaring te verkrijgen en een omschrijving van het onderwerp waarop het getuigenis of de verklaring betrekking moet hebben;

c) ingeval het gaat om een verzoek tot uitlening van overtuigingsstukken, de overheid belast met de bewaring ervan, de plaats waarheen de stukken worden gezonden, de onderzoeken waaraan zij kunnen worden onderworpen en de datum waarop zij zullen worden teruggezonden;

d) ingeval het gaat om een verzoek waarbij gedetineerden ter beschikking worden gesteld van de verzoekende Staat, de overheid die toezicht houdt tijdens de overbrenging, de plaats waarheen de gedetineerde wordt overgebracht en de datum van zijn terugkeer.

Indien de gegevens bedoeld in c) en d) niet in het verzoek zijn vermeld, moeten zij daarna zo spoedig mogelijk worden overgezonden.

(3) Pour autant que nécessaire et dans la mesure du possible, les demandes d'entraide contiennent également les renseignements suivants :

a) l'identité et la nationalité de la ou des personnes faisant l'objet de l'enquête ou de la procédure et le lieu où elles se trouvent;

b) des précisions sur toute procédure particulière que l'Etat requérant souhaiterait voir suivie et les motifs pour ce faire; et

c) une stipulation de confidentialité et les motifs la justifiant.

(4) Si l'Etat requis estime que les informations contenues dans la demande sont insuffisantes, il peut exiger que lui soient fournis des renseignements supplémentaires.

(5) Les demandes sont faites par écrit. Dans les cas d'urgence ou si l'Etat requis le permet, la demande peut être formulée par télécopie, auquel cas la demande est promptement confirmée par écrit.

Article 15

Autorités centrales

(1) Aux termes du présent traité, toutes les demandes et leurs réponses sont transmises et reçues par les autorités centrales, sans que soit toutefois exclue, lorsque des circonstances particulières le requièrent, la transmission par la voie diplomatique.

(2) Au Canada, l'autorité centrale est constituée par le Ministre de la Justice ou par les fonctionnaires qu'il désigne; en Belgique, l'autorité centrale est constituée par le Ministre de la Justice, son représentant ou son délégué.

Article 16

Confidentialité

(1) L'Etat requis peut demander que l'information ou l'élément de preuve fourni ou encore que la source de l'information ou de l'élément de preuve demeure confidentielle ou ne soit divulguée ou utilisée qu'aux conditions qu'il spécifie.

(2) L'Etat requérant informe l'Etat requis de la mesure dans laquelle il peut accéder à la demande formulée par l'Etat requis. L'Etat requis détermine alors s'il refuse ou ajourne la suite à donner à la demande d'entraide.

(3) L'Etat requis protège, dans la mesure demandée, le caractère confidentiel de la demande, de son contenu, des pièces justificatives et de toute action entreprise par suite de cette demande, sauf dans la mesure nécessaire pour en permettre l'exécution.

(4) S'il ne peut être donné suite à la demande sans qu'il soit porté atteinte au caractère confidentiel postulé, l'Etat requis en informe l'Etat requérant qui décide de maintenir ou non sa demande.

Article 17

Restriction dans l'utilisation des renseignements

Avant d'utiliser ou de divulguer l'information ou l'élément de preuve fourni à des fins autres que celles énoncées dans la demande, l'Etat requérant doit obtenir le consentement de l'autorité centrale de l'Etat requis.

Article 18

Authentification

Les éléments de preuve, les documents et les renseignements transmis en vertu du présent traité ne requièrent aucune forme à l'exception de ce qui est indiqué à l'article 6.

Article 19

Langues

(1) Est jointe aux demandes et à leurs pièces justificatives, le cas échéant, une traduction dans l'une des langues officielles de l'Etat requis.

Article 20

Frais

(1) L'Etat requis prend à sa charge les frais d'exécution de la demande d'entraide, à l'exception des frais suivants qui sont à la charge de l'Etat requérant :

(3) Indien nodig en mogelijk moeten de verzoeken tot rechtshulp eveneens de volgende gegevens bevatten :

a) de identiteit en de nationaliteit van de persoon of personen op wie het onderzoek of de procedure betrekking heeft en de plaats waar die persoon of personen zich bevinden;

b) nadere gegevens betreffende enige bijzondere procedure waarvan de verzoekende Staat wenst dat ze wordt gevoerd, alsook de redenen daartoe;

c) een beding van vertrouwelijkheid en de redenen die zulks rechtvaardigen.

(4) Indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de gegevens in het verzoek ontoereikend zijn, kan hij eisen dat hem bijkomende inlichtingen worden verstrekt.

(5) De verzoeken geschieden schriftelijk. In spoedeisende gevallen of indien de aangezochte Staat zulks toestaat, kan het verzoek per fax worden geformuleerd, waarna het onverwijld schriftelijk moet worden bevestigd.

Artikel 15

Centrale overheden

(1) Overeenkomstig dit Verdrag worden alle verzoeken en de antwoorden daarop overgezonden en ontvangen door de centrale overheden, waarbij de overzending langs diplomatieke weg evenwel niet wordt uitgesloten ingeval bijzondere omstandigheden zulks vereisen.

(2) Voor Canada wordt onder centrale overheid de Minister van Justitie verstaan of de ambtenaren die hij daartoe aanwijst, voor België de Minister van Justitie, zijn vertegenwoordiger of zijn gemachtigde.

Artikel 16

Vertrouwelijkheid

(1) De aangezochte Staat kan vragen dat de informatie, het overgelegde bewijsmateriaal of de bron die de informatie of het bewijs geleverd heeft, vertrouwelijk blijft of alleen wordt bekendgemaakt of aangewend in de omstandigheden die hij nader omschrijft.

(2) De verzoekende Staat stelt de aangezochte Staat in kennis van de mate waarin hij aan dat verzoek tegemoet kan komen. De aangezochte Staat moet dan beslissen of aan het verzoek tot rechtshulp gevolg wordt gegeven of de tenuitvoerlegging ervan wordt uitgesteld.

(3) De aangezochte Staat vrijwaart in de gevraagde mate de vertrouwelijke aard van het verzoek, van de inhoud ervan, van de bewijsstukken, alsook van iedere handeling die naar aanleiding van het verzoek wordt verricht, behalve in de mate noodzakelijk voor de uitvoering ervan.

(4) Indien geen gevolg kan worden gegeven aan het verzoek zonder afbreuk te doen aan het gevraagde vertrouwelijke karakter, brengt de aangezochte Staat zulks ter kennis van de verzoekende Staat, die moet beslissen of het verzoek al dan niet wordt gehandhaafd.

Artikel 17

Beperking bij de aanwending van inlichtingen

Alvorens de overgezonden informatie of het overgelegde bewijsmateriaal te kunnen aanwenden of verspreiden voor andere doeleinden van die vermeld in het verzoek, moet de verzoekende Staat de toestemming verkrijgen van de centrale overheid van de aangezochte Staat.

Artikel 18

Authentisering

Voor het bewijsmateriaal, de documenten en de inlichtingen die op grond van dit Verdrag worden overgezonden, gelden geen vormvereisten, behalve die bepaald in artikel 6.

Artikel 19

Talen

(1) In voorkomend geval wordt bij de verzoeken en bij de bewijsstukken ervan een vertaling in een van de officiële talen van de aangezochte Staat gevoegd.

Artikel 20

Kosten

(1) De aangezochte Staat draagt de kosten van de tenuitvoerlegging van het verzoek tot rechtshulp, met uitzondering van de hierna opgesomde kosten die voor rekening van de verzoekende Staat zijn :

a) les frais afférents au transport de toute personne à la demande de l'Etat requérant, à destination ou en provenance du territoire de l'Etat requis et tous les frais et indemnités payables pendant que cette personne se trouve dans l'Etat requérant ou requis suite à une demande aux termes des articles 8 (2), 9 ou 11;

b) les frais et honoraires des experts, qu'ils aient été entraînés sur le territoire de l'Etat requis ou sur celui de l'Etat requérant.

(2) S'il apparaît que l'exécution d'une demande implique des frais de nature exceptionnelle, les Etats contractants se consultent en vue de déterminer les modalités et conditions auxquelles l'entraide demandée pourra être fournie.

PARTIE IV. — Dispositions finales

Article 21

Autres formes d'entraide

Le présent traité ne fait pas obstacle à l'entraide judiciaire découlant d'autres traités ou arrangements entre les Etats contractants ni à d'autres formes d'entraide entre les autorités compétentes des Etats contractants.

Article 22

Champ d'application

Le présent traité s'applique à toute demande présentée après la date de son entrée en vigueur même si les faits en cause sont survenus avant cette date.

Article 23

Consultation

Les Etats contractants se consultent promptement, à la demande de l'un d'entre eux, relativement à l'interprétation et l'application du présent traité.

Article 24

Entrée en vigueur et dénonciation

(1) Chacun des deux Etats contractants notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises pour l'entrée en vigueur du présent traité.

(2) Le présent traité entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de réception de la dernière notification.

(3) Chacun des deux Etats pourra à tout moment dénoncer le présent traité en adressant à l'autre par la voie diplomatique, une notification de dénonciation. La dénonciation prendra effet un an après la date de réception de ladite notification.

EN FOI DE QUOI, les représentants des deux Gouvernements, autorisés à cet effet, ont signé le présent traité et y ont apposé leur sceau.

Fait à Bruxelles, le 11 janvier 1996, en double exemplaires, en langues française, néerlandaise et anglaise, les trois textes faisant également foi.

a) alle kosten betreffende de overbrenging van personen op verzoek van de verzoekende Staat, naar of van het grondgebied van de aangezochte Staat, alsmede alle kosten en vergoedingen verschuldigd voor het verblijf van die persoon in de verzoekende of in de aangezochte Staat, naar aanleiding van een verzoek gedaan overeenkomstig de artikelen 8 (2), 9 of 11;

b) de kosten en erelonen van deskundigen, ongeacht of zij werkzaam zijn geweest op het grondgebied van de aangezochte Staat of op dat van de verzoekende Staat.

(2) Indien blijkt dat de tenuitvoerlegging van het verzoek aanleiding geeft tot uitzonderlijke kosten, plegen de Verdragsluitende Staten overleg teneinde de voorwaarden te bepalen waaronder de gevraagde rechtshulp kan worden verleend.

DEEL IV. — Slotbepalingen

Artikel 21

Andere vormen van rechtshulp

Dit Verdrag vormt geen belemmering voor de rechtshulp die voortvloeit uit andere verdragen of overeenkomsten tussen de Verdragsluitende Staten, noch voor andere vormen van rechtshulp tussen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten.

Artikel 22

Toepassingsgebied

Dit Verdrag is van toepassing op alle verzoeken die worden voorgelegd na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag, zelfs indien de betrokken feiten zich voor die datum hebben voorgedaan.

Artikel 23

Overleg

De Verdragsluitende Staten plegen op verzoek van een van hen onverwijld overleg omtrent de interpretatie en de toepassing van het Verdrag.

Artikel 24

Inwerkingtreding en opzegging

(1) Iedere Verdragsluitende Staat stelt de andere Staat ervan in kennis dat is voldaan aan de procedure noodzakelijk voor de inwerkingtreding van het Verdrag.

(2) Dit Verdrag treedt in werking de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van ontvangst van de laatste kennisgeving.

(3) Iedere Verdragsluitende Staat kan het Verdrag op ieder tijdstip opzeggen door de andere Staat langs diplomatieke weg van de opzegging kennis te geven. Deze opzegging wordt effectief een jaar na de datum van ontvangst van de betekening.

TEN BLIJKE WAARVAN, de vertegenwoordigers van de twee Regeringen, daartoe gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend en hun zegel eraan hebben gehecht.

Gedaan te Brussel, op 11 januari 1996, in twee exemplaren, ieder in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek.

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES, COMMERCE EXTERIEUR ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 2003 — 1043

[2003/15022]

23 JANVIER 2003. — Arrêté royal relative aux registres consulaires de la population et aux cartes d'identité

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 26 juin 2002 relative aux registres consulaires de la population et aux cartes d'identité;

Vu la délibération du Conseil des Ministres sur la demande d'avis à donner par le Conseil d'Etat dans un délai ne dépassant pas un mois;

Vu l'avis 34.358/4 du Conseil d'Etat, donné en application de l'article 84, alinéa 1er, 1° des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 2003 — 1043

[2003/15022]

23 JANUARI 2003. — Koninklijk besluit aangaande de consulaire bevolkingsregisters en identiteitskaarten

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet inzake consulaire bevolkingsregisters en identiteitskaarten van 26 juni 2002;

Gelet op het besluit van de Ministerraad over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen de termijn van één maand;

Gelet op het advies 34.358/4 van de Raad van State met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;